

[Alfred Jensen.]

af tekstilafgiften og ved nedsættelse af skatterne på den mindrebemidlede del af befolkningen. Derudover er der en række sociale problemer, f. eks. spørgsmålet om afskaffelse af zonegrænserne vedrørende folkepensionsordningen, såvel som på andre områder og om forhøjelse af ydelserne til de gamle. Der er også spørgsmålet om at stille de fornødne midler til rådighed for skole- og hospitalsbyggeri og bygning af boliger. Derfor kan vi ikke gå ind for de ændringsforslag, der sigter på en større afskrivning, hverken det, regeringen har stillet under nr. 496, eller det af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen stillede underændringsforslag til ændringsforslag nr. 497.

Jeg skal derefter kort motivere de ændringsforslag, vi selv har stillet (sp. 4583). Det drejer sig først om 4 ændringsforslag til § 21.

Ændringsforslag nr. 1 til tekstanmærkning nr. 1 vedrører soldaternes lønninger. Ganske vist har vi diskuteret soldaterlønninger og andre spørgsmål vedrørende soldaterne i forbindelse med forsvarsordningen. Det, der er kommet frem angående lønforhøjelse og forskellige ydelser til soldaterne, er imidlertid ikke af en sådan beskaffenhed, at vi føler os tilfredse hermed. Vi mener ikke, men kan nøjes med at forhøje lønningerne fra 2 kr. til 3 kr. i den første periode. Vi mener, at de forslag, vi gennem årene har fremsat om at forhøje de meniges lønninger til 4 kr., er rigtige, og derfor har vi ved denne lejlighed villet stille ændringsforslag, således at man kan se, at vi opretholder vor stilling på dette område.

Ændringsforslag nr. 2 til samme tekstanmærkning til § 21 drejer sig ikke om lønninger, men om soldaternes hjemsendelsespenge. Jeg stillede på den kommunistiske gruppes vegne et lignende ændringsforslag i fjor. Det går ud på, at man ikke må tilbageholde i hjemsendelsespengene for den gæld, soldaterne kan have til militæret. Vi har den opfattelse, at det er urimeligt at holde penge tilbage af det beløb, soldaterne skulle have til at klare de udgifter, de har efter hjemsendelsen, indtil de bliver placeret i det civile liv igen. Jeg drog i fjor en sammenligning mellem feriepenge og hjemsendelsespenge; det er fastslået, at

i feriepenge kan arbejdsgiveren ikke foretage tilbageholdelse, selv om en arbejder måtte skyldte firmaet et eller andet beløb. Vi mener, at det samme må være tilfældet her, og derfor foreslår vi, at den hjemmel, der har været til at foretage et sådant fradrag for tjenstlig gæld, udgår.

Vi har stillet ændringsforslag nr. 3 om, at der i tekstanmærkningen indføjes et nyt stykke, der handler om vask, toiletartikler, rejser og cigaretter. Det har samme ordlyd som tidligere forslag og går ud på, at vask og toiletartikler skal være vederlagsfri, og at der månedlig gives en vederlagsfri orlovsrejse fra tjenestestedet til hjemmet og daglig 10 cigaretter, også vederlagsfrit. Vi har foreslået dette, fordi vi mener, det løser nogle af soldaternes problemer, og fordi det stemmer med de ønsker, der den ene gang efter den anden har været fremført fra soldaterne; de krav, der er fremført, kan også begrundes i andre staters ydelser til det indkaldte mandskab.

Ændringsforslag nr. 4 til § 21 går ud på, at der indføjes en ny tekstanmærkning efter tekstanmærkning nr. 21; gående ud på, at tjenestetiden nedsættes til 12 måneder for værnepligtige ved våbenarter, der tidligere har haft en sådan eller kortere tjenestetid. Man skulle tro, det var godtgjort efter den debat, der har været ført her, at man ikke behøver at have mere end 12 måneders tjenestetid for uddannelse af soldater. Hertil kommer, at der med den nuværende afspænding heller ikke er brug for at opretholde de dækningsstyrker, der tales så meget om. Derfor er der en saglig begrundelse for at skære tjenestetiden ned, så at de unge mennesker ikke skal tilbringe mere tid ved militæret end højst nødvendigt. Det vil være et gode for dem, der er så uheldige, at de skal aftjene deres værnepligt nu, og det vil også bidrage til fortsat at fremme afspændingen.

Endelig har vi til § 27 stillet ændringsforslag nr. 5 om, at de to poster, der indeholder beløb angående bygge- og anlægsarbejder under forsvarsministeriet, udgår. Vi har altid talt imod oprustning og også stillet forslag om, at militærudgifterne skulle udgå. Vi har ikke tidligere stillet forslag om, at anlægsarbejderne skulle indstilles, men vi gør det i år, fordi der har været tale om mangel på arbejdskraft til